Sfântul mucenic Trifon şi Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas
(1 februarie)

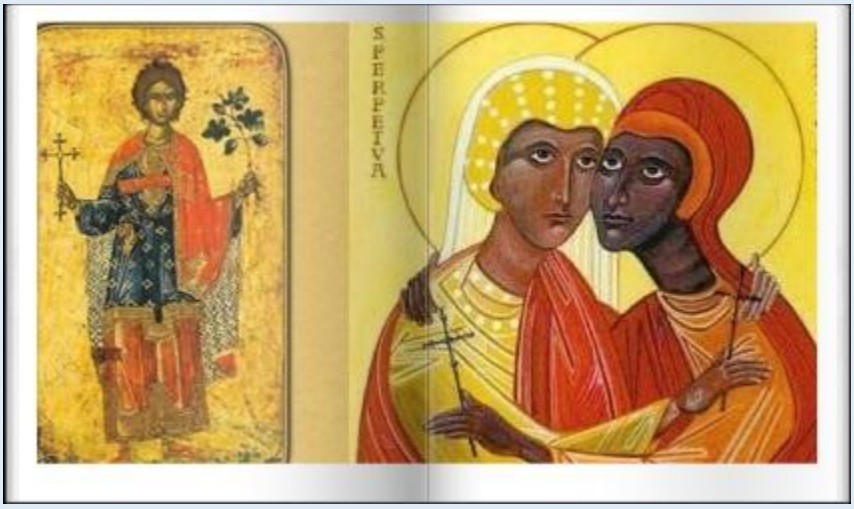

Pomenirea Sfântului mucenic Trifon

https://archive.org/details/sf.-muc-trifon

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-trifon

https://www.academia.edu/43031059/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Trifon_din_Apameea_1_februarie_

***

Trifon s-a născut din părinţi săraci în satul Lampsacus din Frigia. El în copilăria lui păştea gâştele. Încă din acea copilărie el putea vindeca bolile care îi cuprindeau pe oameni şi pe animale şi alunga duhurile rele.

În acel timp în imperiul roman împărăţea Gordian, a cărui fiică, Gordiana, era lovită de nebunie, din cauza bolii fiicei lui împăratul suferea cumplit. Duhul cel rău a vorbit însă prin gura Gordianei spunând că nimeni nu-1 va putea arunca afară în afară de Trifon. După ce mulţi cu numele Trifon au fost chemaţi din toată împărăţia, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, a fost aflat şi acest Trifon şi chemat la împăratul. Ajungând la Roma, Trifon a vindecat-o pe Gordiana de duhul necurat, împăratul 1-a încărcat de daruri, pe care Trifon le-a împărţit pe toate săracilor, când a ajuns la locul lui de baştină, în satul său acest tânăr sfânt a continuat să pască gâştele şi să se roage lui Dumnezeu.

Luând împărăţia Decius şi pornind acesta crunta lui prigonire împotriva creştinilor, a fost prins şi Sfântul Trifon şi torturat bestial pentru credinţa lui în Hristos.

El a îndurat toate schingiuirile cu bucurie, zicând: ***"O, de m-aş învrednici să mor în aceste chinuri pentru Numele Stăpânului meu, Domnului şi Dumnezeului meu Iisus Hristos."*** Chinurile însă nu au putut să-1 vatăme cu nimic, pentru care chinuitorii 1-au osândit la moarte prin tăierea capului.

Sfântul Trifon s-a rugat înaintea morţii şi şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu la anul 250 de la Hristos.

Cugetare

Rugăciunea Sfântului Trifon înaintea morţii: "O Doamne, Dumnezeule al dumnezeilor şi împărate al împăraţilor, Sfinte al sfinţilor, îţi mulţumesc Ţie că mai învrednicit ca alergarea mea până la capăt să o săvârşesc. Şi acum mă rog Ţie ca mâna necuratului diavol să nu se atingă de mine, să nu fiu tras eu întru acest ceas în întunericul cel mai din afară. Ci pe îngerii Tăi trimite-i să mă poarte întru locaşurile Tale şi moştenitor al împărăţiei celei dorite să mă facă. Primeşte sufletul meu şi ascultă rugăciunile tuturor celor care se roagă Ţie întru pomenirea mea. Priveşte către ei din locaşul Tău cel sfânt şi dăruieşte-le milele Tale cele bogate şi nepieritoare. Căci Tu eşti Unul bun şi milostiv şi Dătătorul tuturor bunătăţilor în veacul vecilor, Amin."

Pentru că Trifon a luat mucenicia în Niceea şi multe minuni s-au săvârşit acolo după aceea la sfintele sale moaşte, cetăţenii Niceei au voit să-1 îngroape pe Trifon în cimitirul lor. Dar sfântul li s-a arătat în vis şi le-a poruncit să-i împlinească dorinţa lui de a fi dus şi îngropat în satul lui, Lampsacus, unde păştea gâştele pe când era copil.

Pomenirea Sfintelor muceniţe Perpetua şi Felicitas, a Sfântului mucenic Satirus şi a celor împreună cu dânşii

Sfintele muceniţe Perpetua şi Felicitas (1 februarie):
https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-perpetua-si-felicitas

https://www.academia.edu/45581213/Sfintele_muceni%C5%A3e_Perpetua_%C5%9Fi_Felicitas_1_februarie_

https://archive.org/details/sf.-perpetua-si-felicitas

Mucenicia Sfintelor Perpetua şi Felicitas (video tradus):
https://archive.org/details/sfanta-perpetua-mucenicia

***

Fiind creştini, aceştia toţi au fost aruncaţi în temniţă în timpul împărăţiei lui Septimus Severus. Sfânta Perpetua, care era din înalta aristocraţie, îi încuraja să nu se teamă a muri pentru Hristos.

În vis Perpetua a văzut o scară în care erau înfipte tot felul de instrumente de tortură, care ducea pînă la cer. La piciorul scării se afla un balaur înfricoşător. Ea a văzut cum Satirus a alergat primul pe scară, în sus, fără să se vatăme de nimic, şi că odată ajuns sus îi strigă ei: „Perpetua, te aştept! Vino, dar bagă de seamă la şarpe!" Luând putere de la acest îndemn Perpetua alergă şi călcă pe capul şarpelui ca pe întâia treaptă a scării, apoi repede ajunse la vârf. Acolo Perpetua văzu Poarta Raiului şi dincolo de ea, bunătăţile cereşti, minunatele locaşuri cereşti, pe care Perpetua le văzu în vedenie.

Când îşi povesti visul, toţi prizonierii văzură că grabnic vor muri şi că întâiul va fi Satirus, ceea ce se şi întâmplă. Satirus a fost ucis mai întâi, apoi Perpetua, apoi toţi ceilalţi, unul câte unul. Ca nişte miei ucişi pentru Hristos, Mielul lui Dumnezeu, ei au primit de la Hristos veşnica răsplată a împărăţiei Luminii. Ei cu toţii au primit mucenicia între anii 202 şi 203.

Extras din cartea: Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida

Bucuraţi-vă, Sfintelor muceniţe Perpetua şi Felicitas, martire luminate de harul lui Hristos.

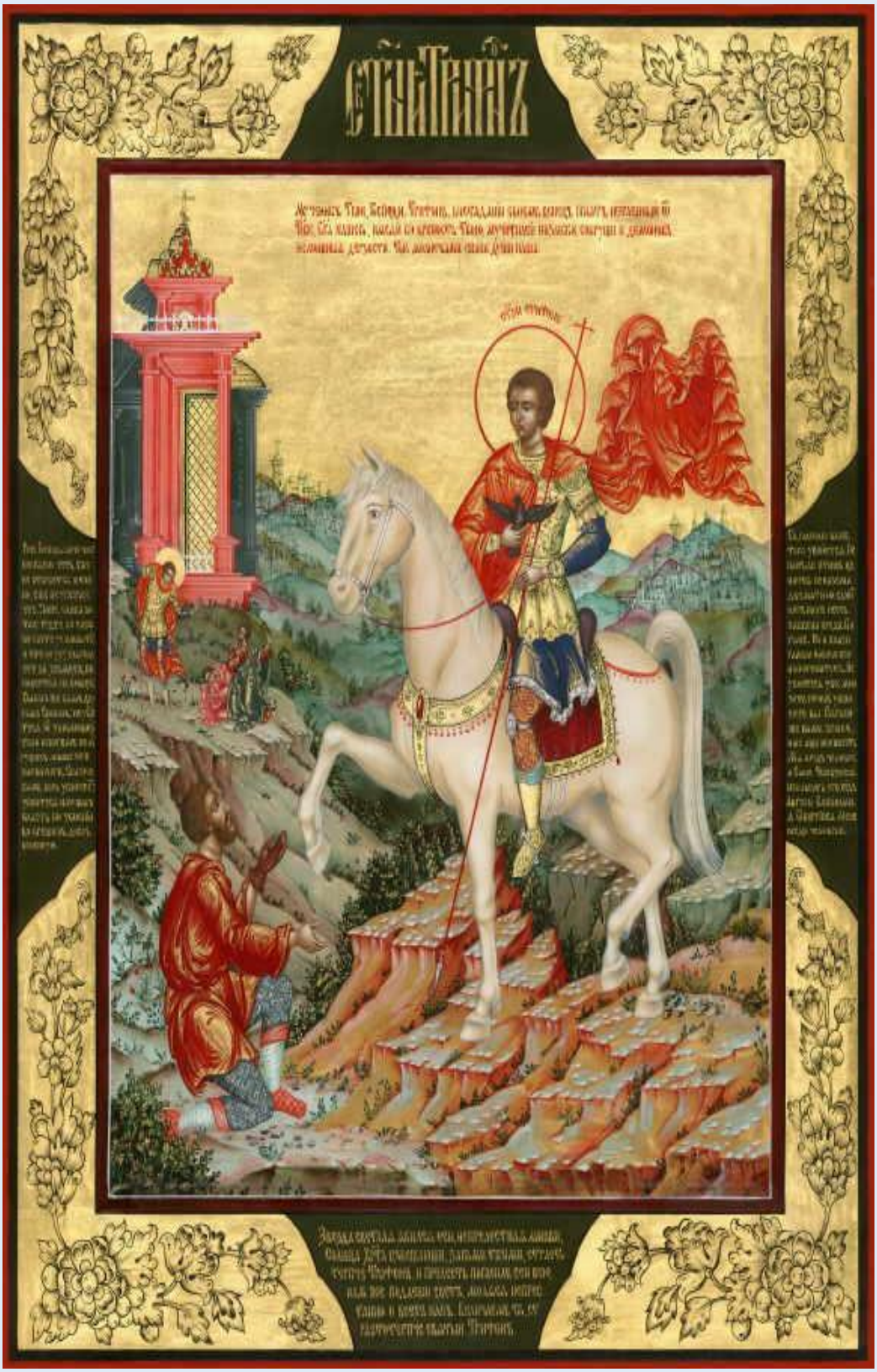

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Trifon!